

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ophævelse af lov om rigshospitalets styrelse.

(Fremsat 17/2 84. Første behandling 14/3 84. Betænkning 3/5 84).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af lovforslagets tekst forkastedes, idet 56 stemte for, 67 imod.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af lovforslagets tekst, teksten i den nye affattelse og ændringsforslag nr. 1 angående titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til forsvarsministeren:

»Kan ministeren oplyse, hvorledes udbetalingen af ca. 48 mill. kr. ud over 902 mill. kr. til NATOs infrastrukturprogram for perioden 1980–1984 kan forenes med indholdet af den af folketinget den 7. december 1982 vedtagne motiverede dagsorden om, at fremtidige danske bevillinger til opstilling af mellemdistanceraketter indtil videre stilles i bero?«

Af Albrechtsen (VS) og Thoft (SF).
(Forespørgslen anmeldt 3/4 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/4 84).

Formanden:

Må jeg bede om ro i salen.

*Begrundelse***Albrechtsen (VS):**

Egentlig burde denne forespørgsel ikke være nødvendig. Man burde nemlig uden videre kunne gå ud fra, at regeringen selvfølgelig ville sikre opfyldelsen af den af folketinget den 7. december 1982 vedtagne dagsorden, der fastslog, at fremtidige danske bevillinger til opstilling af mellemdistanceraketter over infrastrukturprogrammet indtil videre stilles i bero. Sagen er ikke desto mindre den, at regeringen forsøger på at omgå denne beslutning. Regeringen fører folketinget bag lyset.

Dagsordenen af 7. december 1982 betyder, at betalingen af de resterende 48 mill. kr. til infrastrukturprogrammet, nemlig de penge, der vedrører Danmarks andel af raketpengene, skal standses, trækkes ud af infrastrukturprogrammet. Hr. Lasse Budtz slog klart fast i debatten den 7. december 1982, at Danmark ikke havde forpligtet sig til at betale de resterende 48 mill. kr. Han slog det fast med følgende bemærkning: »Danmark er derfor ikke forpligtet til at dække det fulde beløb.«

Gennemførelsen af dagsordenen forudsætter helt klart, at Danmark højst betaler de 902 mill. kr. af de i alt 950 mill. kr., som programmets danske bidrag blev opgjort til inklusive raketpengene. For hvis Danmark indbetalte det fulde beløb, ville Danmark indirekte bidrage til de forfærdelige raketter, idet man jo så med et regnskabsmæssigt fif kunne arrangere det således, at Danmarks bidrag blev kanaliseret over i f.eks. italiensk lufthavnsbyggeri, mens Italiens bidrag til raketopstillingen blev forøget tilsvarende. I marts i år kunne »Militærkritisk Magasin Forsvar« oplyse, at noget sådant var lige nøjagtigt, hvad der var ved at ske. Regeringen ville føre folketinget bag lyset og indbetale samtlige 950 mill. kr. til infrastrukturprogrammet. Dette bekræftede forsvarsministeren i folketingets spørgetid den 21. marts 1984.